

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
21 У 31467/10
07.12.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Цакула, председника већа, Павела Јонаша и Жељка Шкорића, чланова већа, са судијским помоћником Михајлом Ралићем, као записничарем, одлучујући по тужби тужиоца Г.О.Н. Б.,, коју заступа О.Ј.П., против туженог Министарства животне средине и просторног планирања Републике Србије, Сектора за грађевинарство и инвестиционе пројекте, ради поништаја решења број од 05.11.2010. године, у предмету конверзије права коришћења у право својине грађевинског земљишта, након јавне расправе одржане дана 07.12.2011. године, у нејавној седници већа одржаној дана 07.12.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба **СЕ ОДБИЈА**.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба Ј.П.Г.О.Н.Б., изјављена на решење Републичког геодетског завода, Службе за катастар непокретности Н. Б. број од 30.09.2010. године, којим се дозвољава у Б листу непокретности број КО Н. Б. на кат. Парцели, површине ... хектар ... ари м² уписана је општина Н.Б. из Н.Б., број ..., корисник у уделу ... на земљишту у државној својини Република Србија, конверзија права коришћења у право својине на градском грађевинском земљишту без накнаде у корист града Б., Б., број ..., са уделом ...; у .. листу непокретности број ... КО Н. Б. на кат. Парцели, површине ... хектара, ... ара, ... м², уписана је општина Н. Б. из Н. Б., Улица број ..., корисник у уделу заједничка и Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу града Б. ЈП из Б., Улица број ..., на уделу заједничка у државној својини Републике Србије, конверзија

права коришћења у право јавне својине на градском грађевинском земљишту, без накнаде у корист града Б., Б., број..., са уделом.... Ставом III и IV диспозитива истог решења дозвољава се у .. листу непокретности ...промена начина коришћења и катастарских класа из "грађевинске парцеле" у "остало вештачки створено неплодно" у површини ... хектар, ... ари, ... м2, а у ...листу непокретности промена начина коришћења и катастарских класа из "грађевинске парцеле" у "остало вештачки створено неплодно" у површини ... хектара, ... ара, ... м2.

У тужби, коју је поднео Управном суду, тужилац оспорава решење туженог органа из разлога што није правилно примењен члан 100. Закона о планирању и изградњи Републике Србије. Наиме, истиче да у образложењу наведеног решења се наводи да је у конкретном случају примењен став 2. члана 100. Закона о планирању и изградњи, те да правним лицима чији је оснивач Република Србија, Аутономна Покрајина, јединица локалне самоуправе које су уписане као носиоци права коришћења на неизграђеном и изграђеном грађевинском земљишту у државној својини у јавној књизи у евиденцији непокретности и правилима на њима даном ступања на снагу овог закона престаје право коришћења на тим непокретностима и прелази у право својине оснивача без накнаде. Сматра да у конкретном случају је орган погрешно применио законски пропис. Истиче да оснивање градских општина на територији града Б. је предвиђено чланом 6. Закона о главном граду Републике Србије. Статутом града Б. образоване су градске општине. Из наведеног се може закључити да оснивање градских општина је одређено Законом о главном граду а да не постоји оснивачки акт града Б., нити било који други правни акт у смислу члана 100. став 2. Закона о планирању и изградњи, да би се градска општина сматрала правним лицем основаног од стране јединице локалне самоуправе. Наведени став 2. члана 100. Закона о планирању и изградњи се односи на јавно предузеће на јавне установе и привредна друштва чији је оснивач јединица локалне самоуправе, те се у конкретном случају не може применити на градске општине. Тужилац сматра да је у конкретном случају поступајући орган требао да поступи у смислу става 1. члана 100. и да изврши упис у корист Градске општине као јединице територијалне организације града, а које има статус правног лица а која је била уписана као носилац права коришћења на предметним парцелама. Из свега наведеног је тужилац предложио да суд донесе пресуду којом ће се поништити нападнуто решење и донети пресуда која у свему замењује поништени акт.

Заступник тужиоца је на јавној расправи одржаној дана 07.12.2011. године, остао у свему при наводима тужбе и при предлогу да се тужба уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије, као неосновану.

По разматрању списка предмета ове управне ствари, оцене навода тужбе, и одговора на тужбу, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Одредбом члана 100. Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", бр. 72/09, 81/09) у ставу 1. је прописано да Републици Србији, Аутономној Покрајини, односно јединици локалне самоуправе који су уписани као носиоци права коришћења на неизграђеном и изграђеном земљишту у државној својини у јавној књизи о евиденцији непокретности и правима на њима даном ступања на снагу овог закона престаје право коришћења на тим непокретностима и прелази у право својине у корист Републике Србије, Аутономне Покрајине, односно јединице локалне самоуправе, без накнаде. У ставу 2. истог члана је прописано да правним лицима чији је оснивач Република Србија, Аутономна Покрајина, односно јединица локалне самоуправе које су уписане као носиоци права коришћења на неизграђеном и изграђеном грађевинском земљишту у државној својини у јавној књизи о евиденцији непокретности и правима на њима, даном ступања на снагу овог закона престаје право коришћења на тим непокретностима и прелази у право својине оснивача, без накнаде. У ставу 3. истог члана је прописано да упис права јавне својине врши се на основу извода из јавне књиге о евиденцији непокретности и правима на њима.

Одредбом члана 16. и 17. Закона о локалној самоуправи ("Службени гласник РС", бр. 129/07) је прописано да оснивање и територија јединице локалне самоуправе, а одредбом члана 23. став 4. је прописано да се одредбе овог закона које се односе на општину примењују и на град, ако овим законом није другчије одређено. Чланом 25. Закона о локалној самоуправи је прописано да Статутом града се може предвидети да се на територији града образују две или више градских општина и да се Статутом града одређују послови из надлежности града које врше градске општине.

Одредбом члана 5. став 3. Закона о главном граду ("Службени гласник РС", бр. 129/2007) је прописано да град Б. има своју имовину, одредбом става 2. члана 6. истог закона је прописано да ради ефикаснијег и економичнијег обављања одређених надлежности града Б., у оквиру законом утврђене територије града Б., Статутом града се образују градске општине а ставом 5. истог члана је прописано да град Б. може укинути постојећу градску општину и њено подручје припојити једној или више постојећих општина.

Одредбом члана 4. Статута града Б. ("Службени гласник града Београда", бр. 39/08) је прописано да ради ефикаснијег и економичнијег остваривања својих надлежности и остваривања права грађана, град образује градске општине, а да се Статутом одређују послови из надлежности града које врше градске општине у његовом саставу. Чланом 16. Статута града Б. је прописано да град има своју имовину којом самостално управљају и располажу органи града у складу са законом. Чланом 20. Статута је прописано да град може променити подручје постојеће градске општине, образовати нову или укинути постојећу градску општину, под условима утврђеним овим Статутом. Одредбом члана 74. Статута града Б. је прописано да градска општина на свом подручју врши послове из надлежности града одређене овим Статутом, да доноси прописе и друге опште акте у оквиру права и дужности градске општине утврђене овим Статутом, као и да акти градске општине морају бити у складу са овим Статутом и другим општим актима града.

Према списима предмета и образложењу оспореном решењу Г.Ј.П. је поднело захтев за укњижбу – конверзију права коришћења и упис права својине у корист града Б.у складу са чланом 100. Закона о планирању и изградњи. Уз захтев су достављени изводи из листа непокретности број КО Н.Б. и број ... КО Н. Б.. Према изводу из листа непокретности број ...КО Н. Б. утврђено је да је у ... листу – подаци о земљишту уписана катастарска парцела ... као грађевинска парцела која представља градско грађевинско земљиште у укупној површини ... хектар, ... ари и ...м², а увидом у ... листу – подаци о носиоцу права на земљишту је утврђено да је општина Н. Б.уписана као корисник земљишта у државној својини са обимом удела Увидом у извод из листа непокретности број ... КО Б. утврђено је да је у ... листу – подаци о земљишту уписана катастарска парцела као грађевинска парцела која представља градско грађевинско земљиште у укупној површини од ... хектара, ... ара и ... м², а увидом у ... листу – подаци о носиоцу права на земљишту утврђено је да је општина Н. Б. уписана као корисник земљишта у државној својини са

заједничким обимом удела и Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу града Б. ЛП Б., као носилац права коришћења државне својине са заједничким обимом удела. Ценећи поступак спроведен од стране првостепеног органа тужени је нашао да је правилно поступио првостепени орган када је првостепеним решењем извршио промену у катастарском оперативу тако што је дозволио конверзију права коришћења у право јавне својине без накнаде. Тужени је нашао да је првостепени орган правилно утврдио да катастарске парцеле и ... обе КО Н. Б., представљају грађевинско земљиште у својини Републике Србије и да су као корисници, односно носиоци права коришћења уписана правна лица чији је оснивач град Б. и да је правилно првостепени орган оценио да у складу са релевантним одредбама Устава Републике Србије, Закона о локалној самоуправи, Закона о главном граду и Статута града Б. као и сагласно члану 100. Закона о планирању и изградњи тражену конверзију права коришћења у право својине требао дозволити у корист града Б.. Неспорно је да је на наведеним катастарским парцелама као корисник, односно сукорисник уписана општина Н. Б., али како иста нема статус јединице локалне самоуправе по оцени туженог органа нема места примени из става 1. члана 100. Закона о планирању и изградњи, већ се у конкретном случају има применити став 2. наведеног члана закона којим је прописано да правним лицима чији је оснивач Република Србија, Аутономна Покрајина односно јединица локалне самоуправе које су уписане као носиоци права коришћења на неизграђеном и изграђеном земљишту у државној својини у јавној књизи о евиденцији непокретности и правима на њима, даном ступања на снагу овог закона престаје право коришћења на тим непокретностима и прелази у право својине оснивача без накнаде.

Код изнетог суд налази да је правилно оспореним решењем, у поступку у којем није било повреде правила поступка од утицаја на законитост одлучивања у овој управној ствари, с обзиром на правилно и потпуно утврђено чињенично стање и правилном применом прописа на које се тужени орган позвао у образложењу оспореног решења, одбијена жалба тужиоца изјављена на првостепено решење. Ово из разлога што и по становишту Управног суда решење првостепеног органа је правилно донето и на закону засновано.

Ово стога што по налажењу суда, да градске општине послове локалне самоуправе не врше изворно на основу Устава и Закона, већ да се ти послови, њихов обим и врста одређују Статутом града. С обзиром на то да се својство јединице локалне самоуправе, стиче на основу одредаба закона којима се на основу Устава уређује систем локалне

самоуправе, то градска општина нема својство јединице локалне самоуправе, у смислу одредби Закона о локалној самоуправи, већ то својство има град, у чијем саставу су градске општине, па како је градска општина Н. Б. једна од градских општина града Б., а која је као носилац права коришћења на неиграђеном грађевинском земљишту била уписана у листу непокретности у јавној књизи о евиденцији непокретности и правима над њима даном ступања на снагу Закона о планирању и изградњи, престаје право коришћења на тим непокретностима градске општине Н. Б. и прелази у право својине града Б.

Суд је ценио наводе тужбе за које је са изнетих разлога нашао да су неосновани и без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења, с обзиром да је тужени орган дао довољне и јасне разлоге за своју одлуку, које у свему прихвата и овај суд.

Са изнетих разлога, Управни суд је, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 07.12.2011. године, 21 У 31467/10

Записничар
Михајло Ралић,с.р.

Председник већа-судија
Гордана Цакула,с.р.

за тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

АМ-2011